.11. **G. G. O.** *30th September* 1830, *and* 15*th April* 1846.—The syrangs, tindals, and lascars, are to be divided into classes, according to which they will be mustered and paid as follows:—

Rank.	Class.	Period of service.	Monthly pay. Rs.	a.	p.
Syrangs	1	After 10 years' service as syrang	26	0	0
	2	After 6 ditto ditto	24	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	22	0	0
1st Tindals	1	After 10 years' service as 1st tindal	11	0	0
	2	After 6 ditto ditto	10	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	9	8	0
2nd Tindals	1	After 10 years' service as 2nd tindal	9	0	0
	2	After 6 ditto ditto	8	8	0
	3	Under 6 ditto ditto	8	0	0
Store Lascars	1	After 10 years' service	7	0	0
	2	Under 10 ditto	6	0	0
Boys	1		4	0	0
	2		3	0	0
Bheesties			7	5	0

Batta in the field is allowed as follows:—

112.

Syrangs, per mensem	Rupees	7	8	0
Tindals, ,, ,,	,,	2	8	0
Privates, ,, ,,	,,	1	8	0
Bheesties, ,, ,,	,,	1	8	0

113. The rate of batta to store and tent lascars and bheesties attached, who may have [illegible]

कीस्से जेहरे इश्क

આ નામનું પુસ્તક ઉર્દુ ભાષામાં ઘણુંજ રસીક
તથા વખાણાયલું હોવાના સબબથી તેની ગુજરા
તીમાં નકલ કરી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ અમર અવદભાઈ.

अमदावाद

પાનકોરને નાકે મુળચંદ રાયચંદના મકાનમાં
બલાખીદાસ નારણદાસે પોતાના આ૦ (સત્યપ્રકાસ
પ્રેસમાં છાપ્યો. સન ૧૮૮૧. સંવત ૧૯૩૭

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવીછે.

કીમત ૬ આના.

बिसमिल्लाह हिररेहमान निररहीम

રાગ મસનવીમાં.

લીખ કલમ પેહલે હમ્દ રબ્બે વુદુદ; કે હરેક જા પે હય વોહીં મોજુદ. ૧ જાતે માબુદ જાવદાની હય; બાકી જો કુછ કે હય સો ફાની હય. ૨ હમસર ઉસકા નહીં નદીમ નહીં; સબ હેં હાદીસ કોઈ કદીમ નહીં. ૩ મદેહ એહમદ ઝબાં પે કયું કર આય; બેહર કુઝે મેં કીસ તરેહસે સમાય. ૪ ઝાત એહમદ કો કોઈ કયા જાને; યા અલી જાને યા ખુદા જાને. ૫ મદેહ એહમદ મેં ખોતીએ જો દહન; ઉસ્સે આગે નહીં હય જાય સુખન. ૬ કોન હયદર કા મરતબા સમઝા; કોઈ બંદા કોઈ ખુદા સમઝા ૭ હય બના જબસે ગુલશને ઈજાદ; હુઈ હર શય હરેક કો ઈમદાદ. ૮ રંગો ખુબી અતા કીયા ગુલકો; નાલે વ દર્દ બખશા બુલબુલ કો. ૯ માહકો નુર લુત્ફ હાલે કો; ચશ્મ નરગીસ કો દાગ લાલે કો. ૧૦ રાસ્તી કી અતા સનોબર કો; પેચ સુમબુલ કો આબ ગવહર કો. ૧૧ સખતી સારે બુતું કે દીલ મેં દી; ઉલફત ઈનસાં કી આબો ગુલ મેં દી. ૧૨ ઈશ્ક સે કોન હય બશર ખાલી; કર દીએ જીસને ઘર કે ઘર ખાલી. ૧૩ પડતે હેં ઉસમેં જાન કે લાલે; ડાલતા હય જીગર મેં બુત

ખાલે. ૧૪ જો કે વાકીફ થે સબ કરીનોં સેઃ ખાક
છનવાઈ ઉન હસીનોં સે. ૧૫ ઉસ્સે ઉમ્મેદ રખના હય
બેજા; ભાઈ મજનું સે કયા સુલુક કીયા. ૧૬ મોહ સે
ફેરને નહી દિયાં ઉસને; મારે ચુન ચુન કે નવ જવાં
ઉસને. ૧૭ ઉસને જીસ્સે જરા તપાક કીયાઃ રાબસે પે-
હલે ઉસે હલાક કીયા. ૧૮ આતીશે હીજ્ર સે જલાતા હ-
યઃ આગ પાની મેં ચેકુ લગાતા હય. ૧૯ માર ડાલા
તમામ ખોનોં કો; ઝેર પીલવા દીઆ હસીનોં કો. ૨૦
પસમેં ડાલે ન કોઈ ખીયા ઉસ કે; રહમ દીલ મેં નહીં
જરા ઉસ કે ૨૧ એક કીસ્સા ગરીબ લીખતા હું; દાસ-
તાને અજીબ લીખતા હું. ૨૨ તાજેહ ઈસ તરેહ કી હી-
કાયત હય; સુનને વાલું કો જીસ્સે હયરત હય. ૨૩ જીસ
મોહોલ્લે મેં થા હમારા ઘરઃ વહીં રેહતે થે એક સો-
દાગર. ૨૪ મર્દ અશરાફ રાહબ દોલતઃ તાજરોં મેં
કમાલ ઈજત ૨૫ ગમ નથા કુછ ફીરાગ બાલીસેઃ
થે બાહોન ખાનદાન આલીસે ૨૬ એક દુખતર થી ઉ-
નકી માહ જબીં શાદી ઉનકી નહીં હુઈ થી કહીં ૨૭
નાતી રખતી નથી વો સુરત મેં; ગેરતે હુર થી હકી-
કત મેં. ૨૮ સબજ નખને ગુયે જવાની થાઃ હુસ્ન
યુસુફ ફકત કહાની થા. ૨૯ ઈસ સિનો સાલ પે કમાલ
ખલીકઃ ચાલ ઢાલ ઈનતીહા કી નસતા લીક. ૩૦ ચ-
શ્મ બદદુર વો હસીં આખેં; રશ્કે ચશ્મે ગીઝાલ ચીં

આંખેં. ૩૧ થા જો માં બાપકો નજર કા ડર; આંખ
ભર કર ન દેખતે થે ઉપર. ૩૨ થી જમાને મેં બે
અદીલો નઝીર; ખુશ ગુલુ ખુશ જમાલ ખુશ તકરીર ૩૩
થા ન ઉસ શેહર મે જવાબ ઉસકા; હુસ્ન લાખોં મેં
ઈનતીખાબ ઉસકા. ૩૪ શેર ગોઈ સે શોક રેહતા થા;
લીખને પડને કા શોક રેહતા થા. ૩૫ રૂખ પે ગેસુ કી
લેહર આફત થી; જો અદા ઉસકી થી કયામત થી. ૩૬
થા યે ઉસ ગુલ કા જામએ જેબ બદન; સાદી પોશાક
મેં થી સો જોબન. ૩૭ સારા ઘર ઉસ પે રેહતા થા
કુરબાન; રૂહ ગર માં કી થી તો બાપકી જાન. ૩૮
ચશ્મ કા નુર દીલ કા ચેન થી વોહ; રાહતે જાન વા-
લેદૈન થી વોહ. ૩૯ એક દીન ચર્ખ પે જો અબર આ-
યા; કુચ અંધેર સા ચો તરફ છાયા. ૪૦ ખુલ ગયા
જબ બરસ કે વોહ બાદલ; કૌસ તબ આસમાં પે આ-
ઈ નીકલ. ૪૧ દીલ મેરા ખેડે ખેડે ઘબરાયા; ફેર ક-
કરને કો બામ પર આયા. ૪૨ ગાફુકાં દીલ કા જો
ખેલને લગા; ઈસ તરફ ઉસ તરફ ટેહેલને લગા ૪૩
દેખા એક સિમ્ત જો ઉઠા કે નજર; સામનેથી વો દુ-
ખ્ત સોદાગર. ૪૪ સાથ હમ જોલીઓ ભી થીં દોચાર;
દેખતી થી વોહ આસમાંકી બહાર. ૪૫ બામ સે કુછ
ઉતરતી જાતી થીં; ચોહલેં આપસ મેં કરતી જાતીં
થીં. ૪૬ રેહ ગઈ જબ અકેલી વોહ ગુલરૂ; નાગરાં

સૈર કો હુઈ દૂર સુ. ૪૭ હુઈ મેરી જો ઉસકી ચાર ની-
ગાહ; મોંહ સે બે સાખ્તા નીકલ ગઈ આહ. ૪૮
હાલ દીલ કા નહીં કહા જાતા; ખુબ સંભલા નહીં ગ-
શ આ જાતા ૪૯ ન હુવા ગો કલામ કુંઆ બેન; રૂ-
હ કાલીબ મેં હૈ ગઈ બેચેન. ૫૦ તીર ઉલફત જો
થા લગા કારી: અશ્ક બે સાખ્તા હુવે જારી. ૫૧ સા-
મને વોહ ખડી થી માહ મુનીર; ચુપ ખડા થા મેં
સુરતે તસવીર. ૫૨ તાબ નજારા ઈતની લા ન સકા;
કે ઈશારે સે ભી બુલા ન શકા. ૫૩ દેખતા ઉસ કો બા-
ર બાર થા મેં; મહુવે હુસ્ને જમાલે યાર થા મેં ૫૪
ગો મેં રોકે હુવે ગુબાર રહા; દીલ પે લેકીન ન અખ-
ત્યાર રહા. ૫૫ ઈસી સુરત સે હો ગઈ જબ શામ;
લાઈ પાસ ઉનકે એક કનીજ પયામ. ૫૬ બેઠો નાહક ભી
ઢોલે આતે હું: અમ્મા જાન આપકી બુલાતે હૈં. ૫૭
ગેસુ રૂખ પર હવા સે હીલતે હૈં; ચલીએ અબ દોનોં
વક્ત મીલતે હૈ. ૫૮ સુનકે લોંડી કે મોંહ સે યેહ પે-
ગામ; ગઈ બેઠ કે નીચે વોહ ગુલફામ. ૫૯ ઉસકા જ-
લવા ન જબ નજર આયા; મેં ભી રોતા હુવા ઉતર
આયા ૬૦ શામ સે ફીર સહર કી મર મર કે; શબ
વો કાટી ખુદા ખુદા કરકે. ૬૧ પડ ગયા ગમ સે દીલ
મેં નાસુર; પેડી ઉસ દીન સે પડ ગયા દસ્તુર. ૬૨
દીન મેં સો બાર બામ પે જાના; દેખના ભાલના સ-

સે આના. ૬૩ જબ ન દેખા વહાં પે વો ગુલરૂ; ફુર્ત
ગમ સે નીકલ પડે આંસુ. ૬૪ લાખ ચાહા ન હો શ-
કા દીલ સબ્ત; પંખ તસકી હુઇ ચેહ આમદ રફ્ત. ૬૫
ગુજરે કુછ દીન જો રંજ કે મારે; જર્દ રૂખસાર હો
ગએ સારે. ૬૬ હો ગઇ ફીર તો અયસી હાલત ઝાર;
જૈસે બરસોં કા હો કોઇ બીમાર. ૬૭ દીલ કો થી ગ-
મ સે ખુદ ફરામોસી; લગ ગઇ લબ પે મોહર ખામો-
શી. ૬૮ ન રહા દીલ કો સબ્ત કા યારા; સર જહાં
પાયા ધડ સે દે મારા. ૬૯ રંજ લાખું તરેહ કે સેહતે
થે; લબ પે ખામોશ અશ્ક બેહતે થે. ૭૦ હીજ સે ગે
ર હો ગઇ હાલત; ગમ સે બિલ્કુલ બદલ ગઇ સુ-
રત. ૭૧ હુવા હૈરાન અપના બેગાના; જીસને દેખા
સુંઝ ન પેહચાના. ૭૨ દેખે મા બાપ ને જો યેહ અ
હાજ; રૂહ કાલીબ સે કરગઇ પરવાજ. ૭૩ પુછા ન મુઝ
સે યે કયા હય હાલ તેરા; કીસ તરફ હય લગા ખયા
લ તેરા. ૭૪ સચ બતા દે કે ધ્યાન કીસ કા હય; દીલ
મેં ગમ મેરી જાન કીસ કા હય. ૭૫ રંજ કીસ
શોલે રૂ કે ખાતે હો: શમે કી તરેહ પીઘલે જાતે હો. ૭૬
ઝર્દ ચેહરા હય અગરવાં કી તરેહ; દુકડે પોશાક હય
કેતાં કી તરેહ. ૭૭ કોનસી માહરૂ પે મરતે હો; સચ
કહો કીસ કો પ્યાર કરતે હો. ૭૮ ચેહ કહો મેહ જીબીં
મીલા હય કોન; તુમકો અયસા હસીં મીલા હય કો-

ન. ૭૯ ખાતે હો પીતે હો ન સોતે હો; રોજ ઉઠ ઉઠ કે શખ કો રોતે હો. ૮૦ નહીં માલુમ કોન હય વોહ છીનાલ; કર દીયા મેરે લાલ કા યેહ હાલ. ૮૧ મેરે બચ્ચે કી જો કુદાએ જાન; સાત બાર ઉસ કે મેં કરૂં કુરબાન. ૮૨ અલ્લાહ અમોં સે હમ તો પણી પાલે; આપ આફૂત મેં દીલ કો પણી ડાલે ૮૩ તેરે પીછે કી તરખ સબ અવકાત; દીન કો દીન સમઝ ઓર ન રાત કો રાત. ૮૪ પાલા કીસ કીસ તરેહ તુમેં જાની; કોન મહેનત થી જો નહીં માની ૮૫ રોશની મસજીદો મેં કરતે થે; જાકે દરગાહ ચોકી ભરતે થે. ૮૬ અબ જો નામે ખુદા જવાન હુવે; અપસે મુખતાર મેરી જાન હુવે. ૮૭ હાં મીયાં સચ હય યેહ ખુદા કી શાન; તુમ કરો જાન ખુદ કર હલકાન. ૮૮ હમતો પણી ફુંક ફુંક રખ્ખેં કદમ; આપ દેતે ફીર હરેક પે દમ. ૮૯ હમ યહાં રંજો ગમ મે રોતે હેં; આપ ગેરો પે જાન ખોતે હેં ૯૦ પણી મીટાઓગે જાનકર હમકો; થી ન ઈસ રોજ કી ખબર હમકો. ૯૧ દેખતી હું જો તેરા હાલ જીબું; ખુશ્ક હોતા હય મેરે જીસ્મ કાખું ૯૨ પણી તો બરબાદ તુ શબાબ ન કર; મટ્ટી માં બાપ કી ખરાબ ન કર. ૯૩ કુછ તો કેહ હમ સે અપને કલબ કા હાલ; કીસકા ભાયા હય તુમકો હુસ્નો જમાલ ૯૪ દીલ હુવા તેરા શેફૂતા કીસકા; સચ બતા હય ફરેફૂતા કીસકા ૯૫

કેસા હો દીન મેં જી નીઢાલ હુવા; દાઈ પંદી કા યેહ ક્યા હાલ હુવા ૯૬ આઈના તો ઉઠા કે દેખ ઝરા સુતઅ-શા હોહી દીન મેં મોંહ કેસા. ૯૭ સુખ ન ખાને કી હય ન પીને કી; કોનસી ફીર ઉમેદ જીનેકી. ૯૮ કીસકી ઉ-લફૂત મેં હય યેહ હાલ કીયા; કુછ ન માં બાપ કા ખયાલ કીયા. ૯૯ દીલ પે ગુજરા હય ક્યા મલાલ તો કહે; મોંહ સે નાશુદ ની અપના હાલ તો કેહે ૧૦૦ પર્ણ હી તું હો ગયા ગર સોદાઈ; દુર પોહચેગી ઉસકી રૂસવાઈ. ૧૦૧ અપસે દીવાને સે ભીડેગા કોન; શાદી ઓર બ્યાહ ફીર કરેગા કોન. ૧૦૨ કરદીયા કીસને અ-પસા આવારા: કે નહી બનતા અબ કોઈ ચારા. ૧૦૩ આગે તો યેહ નથા તેરા દસતુર; કીસસે સીખા તું ઈસ તરેહ કે ઉમુર. ૧૦૪ મેરે તો દેખકર ગએ અવસાન; લેજો મજનું કે ઝુને કાટે કાન. ૧૦૫ બાતે યેહ વાલદેન કી સુનકર; ઓર એક કહબ પે લગા નસતર. ૧૦૬ શર્મ કે મારે મોંહ કો ઢાંપ લીયા; કુછ ન માં બાપ કો જવાબ દીયા. ૧૦૭ ગુજરા યહાં તક તો યેહ હમારા હાલ; અબ બયાં ઉન કા હોતા હય એહવાલ. ૧૦૮ મેં તો બાએકુપે થા ઈશ્ક કા તીર; પર હુઈ ઉનકે દી-લ પે ભી તાસીર. ૧૦૯ છીલકે આંખોં કે દોનોં પેમા-ને; દીલ લગા આપ હી આપ ઘબરા ને ૧૧૦ આ-તીશે ઈશ્ક સે ઉઠા જો ધુવાં; બાતોં બાતોં મેં બઢ ગ-

એ ખફ્કાં. ૧૧૧ ગોશ ફ્રીયાદ કદમ સુને લગે; બુ-
દ અખુદ હાથ પાઊં ધુન્ને લગે. ૧૧૨ દર્દ ગમ દીલ કો
આ ગયા જો પસંદ; સોના રાતોં કો હો ગયા સોગંદ.
૧૧૩ બેહુર ઉલફ્ત ઉસે દીખાને લગી; એક ઉલઝન સી
દીલ કો હોને લગી. ૧૧૪ ઘટને તાકત લગી રોજ બ-
રોજ; આતીશે હીજ્ર હો ગઈ દીલ સોજ. ૧૧૫ દાગ
જ્ઊં જ્ઊં જીગર કે જલતે થે; અશ્ક ગર્મ આંખ સે
નીકલતે થે. ૧૧૬ ગર્મનાલે થે લબ પે આહે સર્દ; દી-
લ મેં હોતા થા મીઠા મીઠા દર્દ. ૧૧૭ યઊં તડપતા થા
ઉસકે સીનેમે દીલ; જીસ તરેહ લોટે તાઈરે બીસ્મીલ.
૧૧૮ હો ગઈ જબ કમાલ હાલત જાર; શબ કો રે-
હને લગા ઉસે ભી બુખાર. ૧૧૯ સબ હુવે કીસ તરેહ
જી ઉદાસ નહો; કોઈ હમ રાઝ ભી જો પાસ ન હો.
૧૨૦ ન રુકા ઉસકે રોકે સે દીલે જાર; જીમેં બાકી રહા
ન સબ્રો કરાર. ૧૨૧ લીખને પડને સે થા જો ઉસકો શો-
ક; સોચકર દીલમેં એક લીખા ખતે શોક. ૧૨૨ ભે-
જા મુઝ કો વોહ બે ખતર નામા; ડર સે લીખ્ખા મ-
ગર ન સરનામા. ૧૨૩ એક મામા ને આકે ચુપકે સે;
ખત દીયા ઉનકા હાથ મેં મેરે. ૧૨૪ ખોલકર મેને જો
ઉસે દેખા; કુછ અજબ દર્દ સે યેહ લીખ્ખાથા. ૧૨૫
હો યેહ માલુમ તુમકો બાદ સલામ; ગમે ફુરકત સે દી-
લ હે બે આરામ. ૧૨૬ અપને કોઠે પે તું નહી આતા;

દીલ હમારા બાહોત હે ઘબરાતા. ૧૨૭ શીકબ દીખલાદે
કીબીયા કે લીએ; બામ પર આ જરા ખુદા કે લીયે.
૧૨૮ ઇસ મોહોબ્બત પે હો ખુદા કી માર; જીસને પળ
કર દીયા મુંઝે લાચાર ૧૨૯ સારે ઉલફ્ત ને ખો દીએ
અવસાન; વર ન ચેહ કેહતી મેં ખુદા કી શાન. ૧૩૦
અબ કોઇ ઉસમેં કયા દલીલ કરે; જીસકો ચાહે ખુદા
જલીલ કરે. ૧૩૧ પઢ કે મેને લીખ્ખા ચેહુ ઉનકો જવાબ
કયા લીખું તુમ કો અપના હાલ ખરાબ. ૧૩૨ બન
ગઇ અબની જાન પર મેરી; ખુબ લી આપ ને ખબર
મેરી. ૧૩૩ હીજર મેં મર કે જીન્દગાની કી; અબ
ભી પુછા તો મેહેરબાની કી. ૧૩૪ જબ સે દેખા હય
આપ કા દીદાર; દીલ સે જાતા રહા હે સબ્ર કરાર.
૧૩૫ રોજ, તપ સે બુખાર રેહતા હય; શર પર એક
જીન સવાર રેહતા હય. ૧૩૬ તેરે કદમોં કી હું કસમ
ખાતા; હોશ દો દો પેહેર નહી આતા. ૧૩૭ પુછતા
હે જો કોઇ આકર હાલ; ઓર હોતા હે મેરે દીલ કો
મલાલ. ૧૩૮ કહું કીસ કીસ સે ઇસ કહાની કો; આગ
લગ જાય ઇસ જવાની કો. ૧૩૯ હો ગઇ હય કુછ
અપસી તાકત તાક; ઉઠ નહીં સકતા બાર રંજ ફીરાક.
૧૪૦ હીલ કે પાની નહીં પીયા જાતા; વર ન હુકમ
આપ કા બજા લાતા. ૧૪૧ પાતા તાકત જો તાલીબ
દીદાર; બામ પર આપ આતા સો સો બાર. ૧૪૨

પોહચા જીસ વક્ત સે તેરા મકતુબ; જીનદગી કા બંધા
હય કુછ અસલુબ. ૧૪૩ રંજ રાહત સે ગર બદલ જાએ;
કયા અજબ હય જો દીલ સંભલ જાએ. ૧૪૪ પેશ
કદમી જો તુમને કી મેરે સાથ; ઉસમેં જીદ્દત કી
કૌનસી હય બાત. ૧૪૫ નહી કુછ ઉસમે આપ કા હય
કુસુર; મેરી ઉલફત કા યેહ અસર હય હુજુર. ૧૪૬
ઈશ્ક કા હય મેરે અસર વલ્લાહ; વર ન તુમ બીખતી
યેહ મઆઝલ્લાહ. ૧૪૭ તુમ તો વોહ લોગ હોતે હો
જલ્લાદ; નહીં સુનતે કોઈ કરે ફરીયાદ. ૧૪૮ હો
બલા સે કીસી કા હાલ બુરા; કોઈ મર જાય તુમકો
કયા પરવા. ૧૪૯ નહી મુમકીન તુમારા બલ જાએ; દમ
ભી આશક કા ગર નીકલ જાએ. ૧૫૦ અબ મેં લીખતા
હું આગ કો યેહ હુઝુર; વસ્લ કી ફીક્ર ચાહીયે હય
જુરૂર. ૧૫૧ ઉસમેં ગફલત કી તુને ગર અય માહ;
હાલ હોગા મેરા કમાલ તબાહ. ૧૫૨ ગેર હય હીજ્ર
સે મેરી હાલત; ગમ ઉઠાનેકી અબ નહીં તાકત. ૧૫૩
દીલપે આફત અજીબ આઈ હય; જાન બચ જાય તો
ખુદાઈ હય. ૧૫૪ જાન કો કીસ ઘડી કરાર આયા;
ગશ ને ફુરસત જો દી બુખાર આયા. ૧૫૫ તપીશે દીલને
ગર કીયા હુશીયાર; યેહમ આને લગે હઝાર હઝાર.
૧૫૬ દીલ કી વેહશત ને ગર કીયા કુછ જોશ; વોહ
ભી જાતે રહે જો આપ પે હોશ. ૧૫૭ આશાના દોસ્ત

આગએ જો કહ્યુ; જીસને દેખા નીકલ પડે આંસુ. ૧૫૮
દર્દ પેહલુ કુછ અપસા સર મેં હય; હરકત તક ભી
દરેતે ગેર મેં હય ૧૫૯ ઝુટ સમઝે ઉસે હુઝુર નહી;
જાન જાતી રહે તો દુર નહી. ૧૬૦ મર ગએ હમ તો
રંજ હુરકત સે; પર ખબર કી ન અપની હાલતસે.
૧૬૧ અબ જો ભેજી યે આપને તેહરીર; યે હય બા
જીમ કે પોહુ કરો તદબીર. ૧૬૨ સખ્તીયાં હીજ્ર કી
બદલ જાએ; દીલ કી સબ હસરતેં નીકલ જાએ. ૧૬૩
દે કે ખત મેં ને યેહ કહા ઉસસે; જલ્દ ઈસકા જ
વાબ લા ઉસસે. ૧૬૪ પોહુચા જબ ઉન તલક મેરા
મકતુબ; હંસ કે બોલી કે વાહ વાહ કયા ખુબ. ૧૬૫
ફીર કીયા યેહ જવાબ મેં તેહરીર; કુછ કજા તો નહી
હય દામનગીર. ૧૬૬ જીક્ર ઈન બાતોં કા યહાં કયા થા
છેડને કો તેરે યેહ લીખ્ખા થા. ૧૬૭ અપસી બાતેં
થી કબ યહાં મનઝુર; થા ફકત તેરા ઈમતીહાં મનઝુર.
યેહ તો લીખ્ખે થે સબ હંસી કે કલામ; વર ન ઈન
બાતોં સે મુઝે કયા કામ. ૧૬૮ મુઝકો અપસી થી કયા
તેરી પરવા; બામ પર તુ બલા સે આકે ન આ.
૧૭૦ બાત થી યેહ કમાલ અકલ સે દુર; ઝુટ લીખને
પે હો ગએ મગરૂર ૧૭૧ તુમ પે મેં મરની કયા કયામત
થી કયા મેરે દુશમનોં કી શામતથી. ૧૭૨ મેરી જાનિબ
કો યેહ ગુમાં કીયા ખુબ; ઝુટ જમ જમ સે હયે

આહોત મરગુબ. ૧૭૩ યેહ ન સમઝા કે માજરા ક્યા હૈ; પણ બી કોઈ કીસી કો લીખતા હય; ૧૭૪ કાલા દાના જરા ઉતરવા લો; રાઈ બુન ઈસ સમઝ પે કર ડાલો. ૧૭૫ તુઝ પે મરતે બી ગર મેરે બદ ખ્વાહ; પણ ન લીખતે કભી મઆઝલ્લાહ. ૧૭૬ જાન પા પોશ સે નાઝુક જાની; પર તબીઅત ન પણ બદલ જાતી. ૧૭૭ અપની બાતોં મેં હોના હય બદનામ; અબ ન લીખ યેગા ઈસ તરેહ કે કલામ. ૧૭૮ રંજ આ જાતા હૈ ઈસી કદ સે ન બઢે આદમી કભી હદ સે. ૧૭૯ ક્યા સમઝ કર લીખા! થા યેહ મજમું; અચ્છી હોતી નહીં હે ઈતની દું. ૧૮૦ છુ મેં ઠાની હય ક્યા બતાવો તી; બાનગી કસબી કોઈ સમઝે હો. ૧૮૧ માલજાદી નહીં પહોં જોઈ; જો કરે ઘુમસે ભર મીયાં જોઈ. ૧૮૨ દેખ તે હરીર ફ્રેલ લાયે આપ; ખુબ જલદી મજે મેં આયે આપ ૧૮૩ તાલિબ વસ્લ જો હુવે હમસે; હપગા સાદા મીજાજ જમ જમ સે ૧૮૪ રહી કુછ રોજ તો ચેડી તે હરીર; ફીર મુવા ફીક હુઈ મેરી તકદીર. ૧૮૫ હુવે ઉસ ગુલ સે વસ્લ કે ઈકરાર; ઉઠ ગઈ દરમયાં સે સબ તકરાર; ૧૮૬ જો કહા થા અદા કીયા ઉસને; વાયદા એક દીન વફા કીયા ઉસને. ૧૮૭ રાત ભર મેરે ઘર મેં રેહ કે ગઈ; સુબહ કે વખ્ત ફીર યેહ કેહ કે ગઈ. ૧૮૮ બાત ઈસ દમ કી યાદ રખોયે ગા; એક

દીલ વોહ મજા ભી ચખીયે ગા ૧૮૯ બીગડેગી જબ
ન કુછ બન આયેગી; આપકે પીછે જાન જાયેગી. ૧૯૦
પ્યાર કરતી થો થી જો ગેરતે હુર; રખા મીલને કા
ઉસને યેહ દસતુર. ૧૯૧ પંજશંબ્બે કો જાતી થી દરગાહ;
વહાં સે આતી થી મેરે ઘર વોહ માહ. ૧૯૨ એશ હોને
લગે મેરે ઉન કે; ગેર જલને લગે યેહ સુન સુન કે.
૧૯૩ ઈત્તીફાક અયસા ફીર હુવા નાગાહ; દો મહીને
તલક ન આઈ વોહ માહ ૧૯૪ હીતા સબ હો ગયે
પયામો સલામ; ન રહી શીકલ રાહતો આરામ. ૧૯૫
તબ કો હો ગઈ પરેશાની; અકલ કો થી અજીબ હેરાની.
૧૯૬ દીલકો તશવીશ થી યેહ હદ સે જીયાદ; દરઅસલ
પડ ગઈ યે કયા ઉફતાદ ૧૯૭ થી ન મુઝસે વહાં કીસી
સે લાગ; કીસને ઈસ તરેહ કી લગા દી આગ. ૧૯૮
દીલમેં કીસ ને યેહ ઉસકે બલ ડાલા; જો મેરે એશ
મેં ખલલ ડાલા. ૧૯૯ કુછ તો અયસા હુવા હય અ
ફસાના; જો વહાં તક ન હો સકા આના. ૨૦૦
નહીં માલુમ કયા પડી ઉફતાદ; જો ફરામોશ કી હમારી
યાદ. ૨૦૧ કોન અયસા હય જાય ઘર ઉસ કે; કીસકો
ભેજું મકાન પર ઉસકે, ૨૦૨ કયું ન બેજાર હું મે જીને
સે નહીં દેખા હય દો મહીને સે. ૨૦૩ જાન આંખુ મેં
ખીંચ કે આઈ હય; અબ નહીં તાકતે જુદાઈ હય.
૨૦૪ કરલીયા હો સકા જહાં તક સબ્ર; અબ કહો દીલ

કરે કહાં તક સબ્ર. ૨૦૫ દો મહીને ન દેખે જબ ગુલકો
એન કીસ તરેહ આએ બુલબુલ કો. ૨૦૬ રાત કીસ
તરેહ ફીર ગુજારી જાય; કીસ તરેહ દીલ કી બે કરારી
જાય. ૨૦૭ તબ કીસ તરેહ ફીર બેહેલ જાએ; જીસમ
સે રૂહ જબ નીકલ જાએ. ૨૦૮ આઈ નપ સંદી ઈતને
મેં નાગાહ; ઇસ બહાનેસે આઈ વોહ દરગાહ. ૨૦૯
બસકે મરતી થી નામ પર મેરે; છુપ કે આઈ વહાં
સે ઘર મેરે. ૨૧૦ થી ન ફુરસત જો અશ્ક બારી સે;
ઉતરી રોતી હુઈ સવારી સે ૨૧૧ ફીર લપટ કે મેરે
ગલે એક બાર; હાલ કરને લગી વો યઊં ઈજહાર.
૨૧૨ અકરૂબા મેરે હો ગએ આગાહ; તુમસે મીલને
કી અબ નહીં કોઈ રાહ. ૨૧૩ મશવરે યેહ હુવે હૈં
આપસ મેં ભેજતે હૈં મુજે બનારસ મેં. ૨૧૪ વોહ
છુટે હમસે જીસકો પ્યાર કરે; જબ ક્યું કર ન ઈખ-
તપાર કરે. ૨૧૫ ગો ઠીકાને નહીં યે હોશો હવાસ; પર
યેહ કેહને કો આઈ હું તેરે પાસ. ૨૧૬ જાય ઈબરત
સરાએ ફાની હય; મોરદે મર્ગ નવ જવાની હય. ૨૧૭
ઊચે ઊંચે મકાન થે જીનકે; આજ વોહ તંગ ગોર
મેં હૈ પડે. ૨૧૮ કલ જહાં પર શગોફએ ગુલ થે; આજ
દેખા તો ખાર બીલ કુલ થે. ૨૧૯ જીસ ચમન મેં થા
બુલ બુલું કા હુજુમ; આજ ઉસ જા હય આશીયાન
એ બુમ. ૨૨૦ બાન કલ કી હય નવ જવાન થે જો;

સાહેબ નોબતો નીશાન થે જો. ૨૨૧ આજ ખુદ હેં
ન હય મકાં બાકી; નામ કો ભી નહીં નીસાં બાકી.
૨૨૨ ગેરતે હુર મેહ જબીં ન રહે; હેં મકાં ગર વો
તો મકીં ન રહે. ૨૨૩ જો કે થે બાદશાહે હફ્ત અકલીમ;
હુવે જાજા કે જેર ખાક મુકીમ ૨૨૪ કોઇ લેતા ભી
અબ નહીં હય નામ; કોનસી ગોર મેં ગયા બેહ-
રામ. ૨૨૫ અબ ન રૂસતમ ન શામ બાકી હય; એક
ફકત નામ હી નામ બાકી હય. ૨૨૬ કજ જો રખતે
થે અપને ફર્ક પે તાજ; આજ હેં ફા તહા કો બોહ
મોહતાજ. ૨૨૭ થે જો ખુદ સર જહાન મેં મશહુર;
ખાક મેં મીલ ગયા સબ ઉનકા ગુરૂર. ૨૨૮ ઇત્ર
મટી કા જો ન મલતે થે; ન કભી ધુપ મેં નીકલતે
થે. ૨૨૯ ગરદીશે ચર્ખ સે હલાક હુવે; ઇસ આં તક
ભી ઉન કે ખાક હુવે ૨૩૦ થે જો મશહુર કયસરો ફગફુર
બાકી ઉનકા નહીં નીશાને કુબુર ૨૩૧ તાજ મેં જીન
કે ટકતે થે ગય હર; ઠોકરે ખાતે હેં વોહ કાસએ સર.
૨૩૨ રશ્ક યુસુફ જો થે જહાં મે હસીં; ખા ગએ
ઉન કો આસમાનો ઝમીં ૨૩૩ હર ઘડી મન કલબ
જમાના હય; યેહી દુનીયા કા કારખાના હય. ૨૩૪
હય ન શીરીં, ન કોહકુન કા પતા; ન કીસી જા હય
નલ દમન કા પતા ૨૩૫ ખોએ ઉલફત તમામ ફેલી
હય; બાકી અબ કેસ હય ન લેલી હય ૨૩૬ સુબેહ

को लाईरा ने खुश ईलहान; पढने हैं कुछ मन अ-
ल्पहा फान. २३७ मोत से कीस को रीश्तगारी हय; आज
वोह कज हमारी बारी हय. २३८ जीन्दगी पे सीबात
हय ईसमें; मोत अपने हयात हय ईसमें २३९ हम
भी गर जान दे दें खाके सुम; तुम न रोना हमारे
सर की कसम. २४० दील को हम जोलीयों में बेहलाना;
आ मेरी कब्र पे चले आना. २४१ जाके रेहना न ईसे
मकान से दुर; हम जो मर जाय तेरे जान से दुर.
२४२ रुह भटकेगी गर न पायेगी; ढुंडने कीस तरफ
को जायेगी. २४३ रोके रेहना बोहोत तबीयत को याद
रखना मेरी वसीयत को. २४४ जब्त करना अगर
मलाल रहे; मेरी रुसवाई का खयाल रहे २४५ मेरे मरने
की जब खबर पाना; पडीं न दोडे हुवे चले आना २४६
जमे हो लें सब अकरबा जीसदम; रखना उस वक्त
तुम वहां पे कदम. २४७ कहे देती हुं जी न खोना तुम;
साथ ताबुत के न रोना तुम २४८ हों गये तुम अगर
जो सोदाई; दुर पोहुचेगी मेरी रुसवाई २४९ लाख तु-
म कुछ कहो न मानेगे; लोग आशक हमारा जानेगे
२५० ताने जन होंगे सब गरीब अमीर; कब्र पे बे-
ठना न होके फकीर २५१ सामना हो हजार आफत का;
पास रखना हमारी ईज्जत का. २५२ जब जनाजा
मेरा अजीज उठाय; आप पीछे वहां न अश्कबहाय.

૨૫૩ મેરી મીન્નત પે ધ્યાન રખીયેગા; પંદ અપની જબાં કો રખીયેગા. ૨૫૪ તજકીરા કુછ ન કીજીયેગા મેરા; નામ મોંહ સે ન લીજીયેગા મેરા. ૨૫૫ અશ્ક આંખોં સે મત બહાઈયેગા; સાથે ગેરોં કી તરેહ જાઈ-યેગા. ૨૫૬ આપ કાંધા ન દીજીયેગા મુઝે; સબ મેં રૂ-સવા ન કીજીયેગા મુઝે. ૨૫૭ રંગ દીલકે બદલ ન જા-ય કહીં; મોંહ સે નાલે નીકલ ન જાય કહીં. ૨૫૮ સાથ ચલના ન સરકે બાલ ખુલે; તા કીસી શખ્સ પર ન હાલ ખુલે. ૨૫૯ હુવે આતીશ કે હું ચેહ પર કાલે; તાડ જાતે હેં તાડને વાલે. ૨૬૦ હો બયાં ગર કીસી જગેહ મેરા હાલ; ધુમ ન કરના કુછ ઉસ તરફ કો ખયાલ. ૨૬૧ છુક સુનકર મેરા ન રો દેના; મેરી ઈજ્જત ન પણિ ડીબો દેના. ૨૬૨ રંજ ફુરકત મેરા ઉઠા લેના; જી કીસી ઔર જા લગા લેના. ૨૬૩ હોગા કુછ મેરી યાદ સે ન હુસુલ; દીલ કો કર લેના ઔર સે મસગુલ. ૨૬૪ રંજ કરના ન મેરા મેં કુરબાન; સુનતો ગર અપની જાન હય તો જહાન. ૨૬૫ હે ન ઉસકો ખુદા કભી કોઈ દર્દ; હોતા નાઝુક કમાલ હય દીલે મર્દ. ૨૬૬ દીલ મેં કુઢના ન મુઝસે છુટ કે તુ; જાન દેના ન ઘુંટ ઘુંટ કે તુ. ૨૬૭ આકે રો લેના મેરી કબ્ર કે પાસ; તા નીકલ જાય તેરે દીલ કી ભુડાસ. ૨૬૮ આંસુ ચુપકે સે દો બહા લેના; કબ્ર મેરી ગલે લગા

લેના. ૨૬૯ અગર આ જાય કુછ તબીયત પર; પઢના કુરાન મેરી તુરબત પર. ૨૭૦ ગુનચએ દીલ મેરા બીલા જાના; ફુલ તુરબત પે દો ચઢા જાના. ૨૭૧ રોકે કરના ન અપના હાલ જીયું; યતીં ન હો જાવે દુશમનોં કા ખું. ૨૭૨ દેખીયે કીસ તરેહ પઢેગી કલ; સખત હોતી હય મંજલે અવ્વલ. ૨૭૩ મેરી મરકદ પે રોજ આના તુમ; ફાતહા સે ન હાથ ઉઠાના તુમ. ૨૭૪ હય યેહ હાસીલ સબ ઈતની બાતોં સે મટી દેના તુમ અપને હાથોં સે. ૨૭૫ ઉમ્ર ભર કૌન કીસ કો રોતા હય; કૌન સાહબ કીસી કા હોતા હય. ૨૭૬ કભી આ જાય ગર હમારા ધ્યાન; જાનના હમ પે હો ગઈ કુરબાન. ૨૭૭ દીલ પે કુછ આને દીજીયો ન મલાલ; ખ્વાબ દેખાથા કીજીયો યેહ ખયાલ. ૨૭૮ રન્જે રાહત જહાં મેં તોઅમ હય; કભી શાદી હય ઔર કભી ગમ હય. ૨૭૯ હય કીસી જા પે જશ્ન શામો પગાહ; હય કીસી જા સદાએ નાલે વ આહ. ૨૮૦ મર્ગ કા કીસકો ઈનતીજાર નહીં; જીનદગી કા કુછ અયતીબાર નહીં. ૨૮૧ ફીર મુલાકાત દેખેં હો કે ન હો; આજ દીલ ખોલ કર ગલે મીલ લો. ૨૮૨ ખુબસા આજ દેખ ભાલ લો તુમ; દીલ કી સબ હસરતેં નીકાલ લો તુમ. ૨૮૩ આપ અચ્છી તરેહસે કરલો પ્યાર; કે નીકલ જાય કુછતો દીલ કા ગુબાર. ૨૮૪ દીલ મેં બાકી રહે ન કુછ અરમાન; ખુબ

મોલ લો ગલે સે મે કુરબાન. ૨૮૫ હશ્ર તક હોગી ફીર યેહ બાત કહાં; હમ કહાં તુમ કહાં યેહ રાત કહા ૨૮૬ કેહ લો સુન લો જો કુછ કે જી મે આય; ફીર ખુદા જાને કયા નસીબ દીખાય. ૨૮૭ દીલકો અપને કરો મકુલ નહીં; રોને ધોને સે કુછ હુસુલ નહીં ૨૮૮ હમકો ગાડે જો અપને દીલ કો કુટાય; હમકો હય હય કરે જો અશ્ક બહાય. ૨૮૯ ઉન તુમ કો તો હય અભી જીના; દીન બોહોત સે પડે હે રો લેના. ૨૯૦ બાહે દોનાં ગલે મે ડાલ લો આજ; જોજો અરમાન હો નીકાલ લો આજ. ૨૯૧ ફીર ખુદા જાને કયા મુશીબત હય; ઇતની સોહબત બોહોત ગનીમત હય. ૨૯૨ કી સકો કલ બેઠ કર કરોગે પ્યાર; કીસ કી લોગે બલાએં તુમ હરબાર. ૨૯૩ કલ ગલે સે કીસે લગાયેગે યઊ કીસે ગોદ મે બીઠાયેગે ૨૯૪ હાલ કીસ કા સુનાયગી આકર; કીસ કી આમા બુલાયગી આકર. ૨૯૫ હમતો ઉઠતે હે ઇસ મકાન સે કલ; અબતો જાતે હે ઇસ જહાન સે કલ. ૨૯૬ યાદ ઇતની તુજે દીલાતે જાયં; પાન કલકે લીયે લગાતે જાયં. ૨૯૭ હો ચુકા આજ જો કે થા હોના; કલ બસાઇગે કબ્ર કા કોના ૨૯૮ ખાક મેં મીલતી હય યેહ સુરત એશ; ફીર કહાં હમ કહાં યેહ સોહબત એશ. ૨૯૯ દેખ લો આજ હમ કો જી ભર કે; કોઇ આતા નહીં હય ફીર મર કે. ૩૦૦

ખત્મ હોગઈ હય જીનદીગાની આજ; ખાક મેં મીલ-
તા હય જવાની આજ. ૩૦૧ ચુપ રહો કયું અબસ
બી રોતે હો; મુફ્ત કાહે કો જાન ખોતે હો. ૩૦૨ અબ-
તો ઇસકો શબે બરાત કી રાત; હમ હેં એહમાં તુમારે
રાત કે રાત. ૩૦૩ ચેન દીલ કો ન આયગા તુજ બી-
ન અબકે બીછડે મીલીંગે હમ કે દીન. ૩૦૪ અબ
તુમ ઇતની દુઆ કરો મેરી જાન; હલ દી મુશકીલ પેદા કરે
આસાન. ૩૦૫ ફુલ ઉઠાયા ન જીનદીગાની કા; ન બો-
લા કુછ મજા જવાની કા. ૩૦૬ દીલ મેં લેકર તુમારી
યાદ ચલે; બાગ આલમ સે ના મુરાદ ચલે. ૩૦૭ કે-
હતી હય બાર બાર હીમ્મતે ઇશ્ક; યેહી હય મુકતજા-
યે ગેરતે ઇશ્ક. ૩૦૮ ચારપાઇ પે કોન પડ કે મરે; કો-
ન પડાં એડીયાં રગડ કે મરે. ૩૦૯ ઇશ્ક કા નામ કયું
ડીબો જાયે; આજ હી જાન કયું ન ખો જાયે. ૩૧૦
જબ તલક ચર્ખ પે મદાર રહે; યે ફસાના બી યા-
દગાર રહે. ૩૧૧ બોલી ઘબરા કે ફીર ઠેહેર મેરી જાન.
કુછ સુના બી કે કયા બજા ઇસ આન. ૩૧૨ હસરતે
દીલ નગોડી બાકી હય; ઓર યહાં રાત થોડી બાકી હય.
૩૧૩ ગોદ મેં અપને ફીર બીઠાલો જાન; ફીર ગલેસે
હમેં લગાલો જાન. ૩૧૪ ડાલ દો ફીર ગલે મે હાથો
કો; ફીર ગીલોરી ચબા કે મોહ મેં દો. ૩૧૫ ફીર
કહાં હમ કહાં યેહ સોહબતયાર; કરલો ફીર હમ કો

બીચ બીચ કે પ્યાર. ૩૧૬ ફીર મેરે સર પે રખ કે સર
અપના; ગાલ પર ગાલ રખ દે ફીર અપના. ૩૧૭
ફીર ઈસી તરેહ મોહ સે મોહ કો મલો; ફીર વોહી
બાતેં પ્યાર કી કરલો: ૩૧૮ લેકેર ફીર ચડ રહી હય
ગાલું કી; બોસા દો તુમ અપને બાલું કી. ૩૧૯
ફીર હમ ઉઠને લગેં બીઠાલો તુમ; ફીર બીગડ જાય
હમ મનાલો તુમ. ૩૨૦ ફીર લબોં કો ચબા કે બાત
કરો; ફીર જરા મુસકરા કે બાત કરો ૩૨૧ ફીર બલાયેં
તુમારી યાર લે હમ; આવ ફીર સર સે શર ઉતાર
લેં હમ, ૩૨૨ રો ન ઈસ તરેહ સે તુ જારો કીતાર;
દુશમનોં કો કહીં ચઢે ન બુખાર. ૩૨૩ આગ અચ્છે
ભલે બીછડ જાયેં; ઔર લેને કે દેને પડ જાયેં. ૩૨૪
કાટ લે કોઈ ખડગ સે સર મેરા; બાલ બીકા નહો મગર
તેરા. ૩૨૫ મેં દીલો જાં સે હું ફીદા તેરી; લે કે મર
જાઊં મેં બલા તેરી. ૩૨૬ અબ તું ક્યું ઠંડી સાંસે
ભરતા હય; ક્યું મેરે દીલ કો ટુકડે કરતા હય. ૩૨૭
મેં અભી તો નહીં ગઈ હું મર; ક્યું સુજાઈ હેં આંખે
રો રો કર. ૩૨૮ ઈસ કદર હો રહા હય ક્યું ગમગીં;
ક્યું મીટાતા હય અપની જાન હજી. ૩૨૯ કર ન રોને
કે અપના હાલ જબું; અરે જાલમ ગ અભી તો જીતી
હું. ૩૩૦ અશ્ક બેહતે હેં ના ગવાર તેરે; તુ ન રો
હો ગઈ નીસાર તેરે. ૩૩૧ અયસે ફીરસે હજાર હોતે

હે; પણ કહીં મરદુવે ભી રોતે હે. ૩૩૨ પણી તો આંસુ ન તું બહા અપને; દીલ કો મજબુત રખ જરા અપને. ૩૩૩ રંજ સે મેરે કુછ ઉદાસ ન હો; પણી તો બીલકુલ બદ હવાસ ન હો. ૩૩૪ તુમ તો ઈતને મેં હો ગએ રંજુર; થક ગએ ઓર અભી હય મંઝીલ દુર. ૩૩૫ ઈસી ગમ ને તો મુઝ કો મારા હય; સદમા તેરા નહીં ગવારા હય. ૩૩૬ અપને મરને કા કુછ નહીં હય ગમ; દીલ મેં મેરે ફકત હય ઈસકા ગમ. ૩૩૭ જાન હમને તો ઈસ તરેહ ખોઈ; કૌન તેરી કરેગા દીલ જોઈ. ૩૩૮ આકે સમઝાયગા બુઝાયગા કૌન; ઈસ તરેહ સે ગલે લગાયગા કૌન. ૩૩૯ કૌન રોકેગા ઈસ તબીયત કો; કીસસે કેહ જાઉં ઈસ વસીયત કો. ૩૪૦ ગો કે બેજા તેરા હીરાસ નહીં; કોઈ દીલ સોઝ ભી તો પાસ નહીં. ૩૪૧ મેં કહાં હું જો સાથ દું તેરા; હાથ મેં કીસકે હાથ દું તેરા. ૩૪૨ પઉ તસલી તેરી કરેગા કૌન; મેરી સુરત ભલા મરેગા કૌન. ૩૪૩ જી લગેગા ન સાથ મેં ઈસકા; દીલ લીએ રેહના હાથ મેં ઈસકા. ૩૪૪ પર મેં અબ ઉસકો કયા કહું કમબખ્ત; આસમાં દુર હય જમીં હય સખ્ત ૩૪૫ ગો કે ઉકબા મેં હું સીપાહ ચલી; મગર અપને સે મેં નીબાહ ચલી. ૩૪૬ જીકો તુમ પર ફીદા કીયા મેં ને; હક વફા કા વફા કીયા મેં ને. ૩૪૭ ખાલી ફીર જાનતું પે મારકે હાથ નહી

માલુમ અબ હય કીતની રાત. ૩૪૮ જો જો ઘડીયાલ વહાં બજાતા હય; જી મેરા સનસનાયા જાતા હય. ૩૪૯ પડી તો કોઈ ન દર્દ ગમ મેં કુઢે; ફુલે જાતે હેં હાથ પાઉં મેરે. ૩૫૦ કુછ અજબ હો રહા હે જાન કા તોર; કેહતી કુછ હું નીકલતા હય કુછ ઓર. ૩૫૧ આંસુ આંખો મેં ભર ભર આતે હેં; દસ્તો પા સારે થરથરાતે હેં. ૩૫૨ દીલ કો સમઝાતી હું મેં બોહતેરા; પર સંભલતા નહીં હે જી મેરા. ૩૫૩ ગો તું બેઠા હુવા હય પાસ મેરે; પર ઠીકાને નહીં હવાસ મેરે. ૩૫૪ હોશ આએ હુવે બી જાતે હેં; દીલ મેં ક્યા ક્યા ખયાલ આતે હેં. ૩૫૫ એશ પડું ફુરકતે હબીબ ન હો; કીસી દુશમન કો યેહ નસીબ ન હો. ૩૫૬ દુસરી ઓર અબ યેહ માતમ હય; સાંગ બાકી હેં બોહોત સબ કમ હય. ૩૫૭ બાક તશકીન જાને જાર કરે; અબ વસીયત કરે કે પ્યાર કરે. ૩૫૮ સુનકે મેંને દીયા યેહ ઉનકો જવાબ; મેરે દીલ કો બસ અબ કરો ન કબાબ. ૩૫૯ તુમતો પડી અપની જાન દો મેરી જાન; મેં વસીયત સુનું ખુદા કી શાન. ૩૬૦ દીલ સે અપને જરા યેહ રખના દુર; કૌન કમબખ્ત યેહ કરેગા ઉમુર. ૩૬૧ મુઝપે યેહ દીન તો કીમીયા ન કરે; તુમ મરો મે જીઉં ખુદા ન કરે. ૩૬૨ જાન કે દોગે તુમ જો ખાકર સુમ; મેં બી મર જાઉંગા ખુદા કી કસમ ૩૬૩ જો

યે દેખાગા ખુબ રોયેગા; આગે પીછે જનાજા હોવેગા. ૩૬૪ એક જરા મુઝ સે તો કહો યેહ હાલ; જી મેં ક્યા આયા આપ કે યેહ ખયાલ. ૩૬૫ દીલ હી દીલ મેં અલમ ઉઠાતી હો; જાન દેતી હો નેર ખાતી હો. ૩૬૬ પાંચા મા બાપ સે અગર હય અલમ; ઉસકા કરના ન ચાહીએ તુમે ગમ. ૩૬૭ જોકે હોતે હૈ કોમ કે અશરાફ; વો યેહી કરતે હૈં કુસુર કો માફ. ૩૬૮ કુછ તુમહી પર નહી હય યેહ ઉફતાદ; સબ કે મા બાપ હોતે હૈં જલ્લાદ. ૩૬૯ સદમા હરેક પે યેહ ગુજરતા હય; ઔર ખાખા કે કોઈ મરતા હય. ૩૭૦ શકવા માં બાપ કા તો ના હક હય; ઉન કા અવલાદ પર બડા હક હય. ૩૭૧ હાં જો નારાજ યેહ ક્યામત હય; ઉનકે કદમોં કે નીચે જન્નત હય. ૩૭૨ તુમ તો નામે ખુદા સે હો દાના; ઉસપે રૂતબા ન ઉનકા પેહચાના. ૩૭૩ ક્યા ભરોસા હયાત કા ઉનકે ન બુરા માનો બાત કા ઉનકે. ૩૭૪ હોશ રેહતે નહીં હૈ ઈસ સીનકે; યેહ તો મેહમાન હૈ કોઈ દીન કે. ૩૭૫ ઈતની સી બાત કા ગુબાર હય ક્યા; ઉન કે કેહને કા ઈતબાર હય ક્યા. ૩૭૬ ગૌર સે કીજીએ દીલ મેં જો ખયાલ; ઉન કા ગુસ્સા નહીં હય જાએ મલાલ. ૩૭૭ સુન કે ઉસને દીયા યેહ મુઝ કો જવાબ; હમ ને દેખી નહીં હૈ ચશ્મે ઈતાબ. ૩૭૮ પે હુવા અપસી

જીન્દગી કો સલામ; મોહ પે આયે ન પે કભી બેક તાને કલામ. ૩૭૯ સુનતી હું દો મહીને સે; મોત બેહતર હય અપસે જીને સે. ૩૮૦ ખુન દીલ કબ તલક પીવે કોઈ; બે હયા બન કે ક્યા જીયે કોઈ. ૩૮૧ નાકુ ઈનસાન બે હમીયત હો; આદમીં ક્યા ન જીસકો ગેરત હો. ૩૮૨ બાત વોહ કીસ તરેહ બશર સે ઉઠે; ન સુના હો કભી જો કાનોં સે. ૩૮૩ વોહ સુને જીસકો ઉસકી આદત હય; ઈસમે ક્યા અપની અપની ગેરત હય. ૩૮૪ ફીર મેરે જીતેજી ન બેહેરે ખુદા; અપને મરનેકા જીક્ર મોં પે લા. ૩૮૫ કોન સા પઢ ગયા હય રંજો મોહન; જાનોં ક્યું દેંગે આપકે દુશમન. ૩૮૬ તુમને જી દેનેકી જો કી તદબીર; હશ્ર કે રોજ હોંગી દામન ગીર. ૩૮૭ તુ સલામત જહાં મેં રેહ મેરી જાન નીકલે માં બાપ કા તેરે અરમાન. ૩૮૮ વાસતે મેરે અપના દીલ ન કુઢાવ; ચાંદ સી બન્નુ ઘરમેં બ્યાહ કે લાવ. ૩૮૯ હય યે હી લુત્ફે જીન્દગાનીં કા; દેખો સુખ અપની નવ જવાની કા. ૩૯૦ ચાર દીન હય યેહ નાલઓ ફરીયાદ; ઉમ્ર ભર કીસકો કોઈ કરે હય યાદ. ૩૯૧ લુત્ફે દુનીયા કે જબ ઉઠાવોગે; હમ કો દો દીન મેં ભુલ જાવોગે. ૩૯૨ થા યેહી જીક્ર જો બજા ઘડીયાલ; સુનતેહી ઉસકે હો ગઈ બે હાલ. ૩૯૩ હો ગયા ફક્ત ગમસે ચેહરા જર્દ; દસ્તો પા થરથરા કે હો

ગઇ સર્દ. ૩૯૪ મર્દની રૂખપે છા ગઇ ઉસકે; દીલ મેં દેહ્શત સમા ગઇ ઉસકે. ૩૯૫ દીલ મેં ગુજરા જો ઉસકે સુબ્હ કા શક; હુઇ ઇસતાદે જાકે નેર ફલક. ૩૯૬ ડંકી જીસદમ ચલી નસીમે સહર; હો ગયા હાલ ઓરભી અબતર. ૩૯૭ ઇતને મેં સુબ્હ કી બજી વરદી; ફુની ચેહેર કી હો ગઇ જરદી ૩૯૮ હુવે સબીત જો સુબ્હ કે આસાર; હો ગઇ ઓર ઉસકી હાલત જાર ૩૯૯ આહ કી તરેહ જીસ્મ થરરાયા; સર સે તલે પાઉં તક અરક આયા. ૪૦૦ બાતેં કરતી જો થી સો ભુલ ગઇ; દમ લગા ઘુટને સાંસ ફુલ ગઇ. ૪૦૧ બોલી ઘબરા કે રહીયા ઇસકે ગવાહ; ઓર કહા લાપલાહા ઇલ લીલાહ. ૪૦૨ અબ ફક્ત યેહ હય ખું બહા મેરા; બક્ષ દીજીયે કહા સુના મેરા. ૪૦૩ કેહ કે યેહ ફીર ચમટ ગઇ એકબાર; ઓર કીયા ખુબ ભીચ ભીચ કે પ્યાર. ૪૦૪ સરસે લેકે બલાયેં તા બ કદમ; બોલી તુમ પર નીસાર હોતે હૈં હમ. ૪૦૫ આગ લગ જાય વોહ ઘડી કમ બખ્ત; બામ પર આઇ થી મેં કોનસે વખ્ત. ૪૦૬ ફીર યેહ બોલી વોહ પુંછકે આંસુ; મેરે સર કી કસમ ન કુઢીયો તુ. ૪૦૭ આજ માલી થી વજ કો કસતી થી; મેં તેરે છોડને કો હસતી થી. ૪૦૮ કેહકે યેહ બાત હો ગઇ વોહ સવાર; યાં બંધા આંસવું કા ચશ્મ સે તાર. ૪૦૯ આતીશે ગમ ભડક ગઇ ફુની;

તપીરો કદમ ને કી અફ્સુની. ૪૧૦ આતો થી યાદ જબ વસાયતે યાર; વેહમ લાતાથા દીલ હજાર હજાર. ૪૧૧ થી મુસાબત જો યેહ બલા અગેજ; ધ્યાન આ તે થે કયા કયા વેહશત અેજ. ૪૧૨ દીલ મેં કેહને કા ઉસકે થા જો મલાલ; આતે થે નેહન મેં અજીબ ખ્યાલ. ૪૧૩ કોન રોકેગા જાકે ઘર બેઠે; જો કહા હય વોહી ન કર બેઠે. ૪૧૪ હર ઘડી થા જો અઝતરાબ કૂનો; ચુપકા રોના થા બેઠા મેં મજબુંતું. ૪૧૫ કે ઉઠા એક સીમ્મત સે વોડુ ગુલ; હોશ જીસ્સે કેહ ઉડ ગએ બીલ કુલ. ૪૧૬ શોલા એક આગ કા ભડકને લગા; મીસ્લ બીસમીલ કે દીલ તડકને લગા. ૪૧૭ પણાં તો ગુજરે થે દો યેહેર રોતે; ઓર હાથોં કે ઉડ ગએ તોતે. ૪૧૮ હો ગયા દીલકો ઈસ તરેહ કા હીરાસ; આએ સો સો તરીક કે વીસવાસ. ૪૧૯ કહા એક દોસ્ત સે કે ઘુમ જા કર; જલ્દ ઈસ શોરો ગુલ કી લાવ ખબર. ૪૨૦ રોતે હેં હમ સે બદ નસીબ કોઈ; મર ગયા ઉનકા કયા કરીબ કોઈ. ૪૨૧ યણાં જો યેહ અપની જાન ખોતે હેં; કોન હેં કીસલીએ યેહ રોતે હેં. ૪૨૨ કયા હુવા ઉન પે સદમએ જાંગાહ; જો યે કરતે હેં અપસે નાલે વ આહ. ૪૨૩ દોડે આખીર ઉધર મેરે અહબાબ; લે કર આએ ખબર યેહ વાં સે શીતાબ. ૪૨૪ કીયા ઈસ તરેહ આકે મુઝસે બયાં; કેહ પડો સે હય એક કરીબ

મકાં. ૪૨૫ બાગ કે પાસ જો બના હય ઘર; વાં ફીરે
કરતા હય એક સોદાગર. ૪૨૬ પણ તો એક શોર રાહ
ભરમેં હય; પર યેહ આફત ઉન્હીં કે ઘર મેં હય.
૪૨૭ સાફ ખુલતા નહીં પે યેહ ઇસરાર; મર ગયા
કોઇ યા કે હય બીમાર. ૪૨૮ પર યેહ હોતા હય અકલ
સે ઇદરાક; કે નહીં બે સબબ ઉડાતે ખાક. ૪૨૯ કુછ
ન કુછ તો હય અયસી હી રૂદાદ; કે યે હય શોર
નાલઓ ફરીયાદ. ૪૩૦ નહીં બરપા યેહ બે સબબ મા-
તમ; હય નીકલતા કીસી જવાન કા દમ. ૪૩૧ હર
બશર હો રહા હય દીવાના; કોઇ મરતા હય સાહીબે
ખાના. ૪૩૨ નહીં કાબુ મેં હય કીસી કા દીલ; પીટતે
સબ હેં સાહીબાને મહલ. ૪૩૩ નહીં દેતા સુનાઇ કુછ
બીલકુલ; હય ફકત એક હાય હાય કા ગુલ. ૪૩૪ થ-
મતા એક દમ ભી વહાં ખરોશ નહીં; કીસ સે પુછે
કીસી મેં હોશ નહીં. ૪૩૫ રોતે જીસ દર્દ સે વો હેં
ઇસદમ; દેખા જાતા નહીં ખુદા કી કસમ. ૪૩૬
કેહ ગઇ થી જો વોહ કે ખાઉંગી ઝેર; મેં યે સમઝા
કે વોહી હો ગયા કેર. ૪૩૭ ગો હયા સે ન ઉસકા નામ
લીયા; દોનોં હાથોં સે દીલકો થામ લીયા. ૪૩૮ દો-
સ્તોં ને જો દેખી યેહ સુરત; બોલે ઇસ તરેહ અજ
રહે ઉલફત. ૪૩૯ હાલ દીલ પણ તુમારા ગેર તો હય;
મગર ઇસ વખ્ત ક્યા હય ખેર તો હય. ૪૪૦ બે સબબ

કીસ લીએ હુવે હો ઉદાસ; ઉઠ ગએ કયું હમારે હોશો
હવાસ. ૪૪૧ કૌનસી આફત આ ગઇ ઈસ દમ; મહની
મોહ પે છા ગઇ ઈસદમ. ૪૪૨ કયા હય જો ઇતને બે
કરાર હો અબ; કોઇ મર જાય ઉસસે કયા મતલબ.
૪૪૩ અપસી હાલત જો પેચો તાબ કી હય; તુમકો
કયા વજેહ ઈજતરાબ કી હય. ૪૪૪ શેહેર મેં રોજ
લોક મરતે હે બફકા ઉસકા કોઇ કરતે હું. ૪૪૫ ફીક્ર
કરતા હય ઈસ તરેહ કી જીયુ; પણી હી હો જાતા હય
બશર મજનુ. ૪૪૬ સુનકે માં બાપ કયા કહીંગે બતાવ;
હોશ પકડો જરા હવાસ મેં આવ. ૪૪૭ તુમ કો કયા
હય જો જાન ખોતે હો; બે સબબ આપ હી આપ
રોતે હો. ૪૪૮ હો રહે હો મલુલ કીસ ગમસે: હાલ
દીલકા તો કુછ કહો હમ સે. ૪૪૯ તાને આમેજ
દોસતોં કે બયાન. હુવે માલુમ નશતરે રગે જાન.
૪૫૦ ન દીયા ઉનકો મારે ગમ કે જવાબ; ઢાંપ કર
મોહ લીયા બહાનએ બાબ. ૪૫૧ ઉઠ ગયે દોસ્ત આ-
શના જીસ દમ; ખોલ કર મોહ કો સુપકે ઉઠે હમ.
૪૫૨ હાલ દીલ સીને મેં હુવા જો તબાહ; બેઠા કમરે
મેં આન કર મારે રાહ. ૪૫૩ દેખા બરણ હય એક
હુપકા ગુલ; ભોડ સે બંધ રાહ હય બોલ ફુલ; ૪૫૪
ઉસ તરફ સે જો લોગ આતે હેં; યેહી આપસ મેં
કેહતે જાતે હેં. ૪૫૫ હાલ ઉનકા ભી જાએ રીક્કત હય;

દાગ અવલાદ કા કયામત હય. ૪૫૬ નોચ ડાલે હેં સારે
સરકે બાલ; કયા પરેશાં હય વાલદેન કા હાલ. ૪૫૭
આફતે તાજા સર પે હય આઈ; બક રહે હેં મીસાલે
સોદાઈ. ૪૫૮ ધ્યાન ઉનકી તરફ જો જાતા હય; ગ-
મસે માં કા કલેજા આતા હય. ૪૫૯ જો કે થે ઉસમેં
સાહેબ ઓલાદ; હાલ અબતર થા ઉનકા હદ સે જી-
યાદ ૪૬૦ કેહતે થે કુટ કે સરો સીના; કયું ન દુશવાર
ઉનકો હો જીના. ૪૬૧ મર્ગ અવલાદ કા વો માતમ
હય રંજો ગમ જીસ કદર કરે કમ હય. ૪૬૨ કોઈ
કેહતા થા કેસી આફત હય; નવ જવાં મરના ભી કયા
મત હય ૪૬૩ પીરી તો હય અજલ પયામે જમાનએ મર્ગ;
ન મરે પર કોઈ જવાનએ મર્ગ. ૪૬૪ કોઈ બોલા કે
હય સભી કો મલાલ; દેખા જાતા નહી હય બાપ કા
હાલ. ૪૬૫ આતીશે ગમ સે દીલ હુવા હય કબાબ;
હય તમાં મોસલ માહીએ બે આબ. ૪૬૬ ચશ્મા જારી
હય ચશ્મ ગીરીયાં કા. હોશ બાકી નહીં તનો જાં કા.
૪૬૭ નહીં દમ ભર કીસી કો વાં આરામ; દેખને
વાલે રો રહે હેં તમામ ૪૬૮ ફોડ ડાલે હેં સબને સર
અપને; સરો પા કી નહીં ખબર અપને ૪૬૯ બનીયે
બક્કાલ જાન ખોતે હેં; સારે દુકાનદાર રોતે હેં ૪૭૦
હલ દેખા જો મેં ને ચે ઉડ કર; દીલ ગયા સીને
મેં દીલ મુઝતર. ૪૭૧ ન રહી તાબ રંજ કે મારે;

લગે બરાતને દસ્તી પા મારે ૪૭૨ બેટુર ઉલફત મેં તીમ
ને મારા લેથ; ઓર ખડા હો કે ખાક પે બેહોશ ૪૭૩
૪૭૩ હી થી જો દીલ કો બીમારી; મરા કા આલમ
સા હો ગયા તારી. ૪૭૪ દો ઘડી બાદ ફીર જો આયા
હોશ; દેખા બરપા અજબ હય જોશો ખરોશ. ૪૭૫
આગે આગે હય કુછ જુલુસ રવાં; સર ખુલે પીછે
કુછ હૈં પીગે જવાં. ૪૭૬ સીન રસીદા હૈં ઓરતેં કુછ
સાથ; સીને વ સરપે મારતી હૈં હાથ; ૪૭૭ કોઈ મામા
હય કોઈ દાઈ હય; કોઈ અન્ના કોઈ ખીલાઈ હય.
૪૭૮ જખ વોબરતે હૈ ગમ સે આહે સર્દ; સુનને વાલું
કે દીલ મેં હોતા હય દર્દ. ૪૭૯ હોતા ગેરૂ કો હય મ-
લાલ ઉન કા; દેખા જાતા નહીં હય હાલ ઉન કા.
૪૮૦ કુછ બપાં અપસે હોતે જાતે હૈં; રાસતે વાલે
રોતે જાતે હૈં. ૪૮૧ ઉસકે પીછે પડી ફીર ઉસપે નીગાહ;
કેહ ન દેખે બશર મઆજલ્લાહ. ૪૮૨ શામીયાના નયા
જરી કા હય; નીચે તાબુત ઉસ પરી કા હય. ૪૮૩
સેહરા ઉસપર બંધા હય એક જરતાર; જેસે ગુલશન
કી આખરી હો બહાર. ૪૮૪ થી પડી ઉસપે એક ચા-
દરે ગુલ; જીસસે ખુશબો થી રાહ વો બીલ કુલ.
૪૮૫ ઉદ સોજ આગે રોશન થે; મર અમ્મે પે બી
બાખ જોબન થે ૪૮૬ બોડ તાબુત કે થો એસી સાથ;
જેસે આઈ કીસી દુલહન કી બરાત. ૪૮૭ સબ વહ

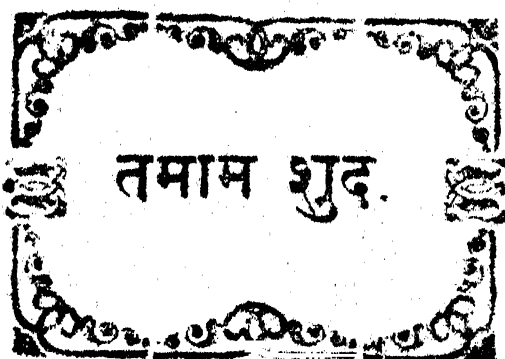
જ શરીફ પે હુમરાહ, ભીડ થી ઇસ કદર કે યાંવ થી
સક ૪૮૮ સાથ થે એસે અકરૂબા સારે; રો રહે થે
ગરીબ બેચારે. ૪૮૯ પીછે પીછે થા સબ કે સોદાગર;
હો પરેશાં ઉદાસ ખાક બસર ૪૯૦ આગે આગે જ-
નાજા જાતા થા: ગશ ઉસે હર કદમ પે આતા થા.
૪૯૧ હાથ બાંધે થે અકરૂબા સારે; તા કોસી ભી પે
સર ન દે મારે. ૪૯૨ હાલ ઇસ દરજને હો રહા હય
તેબું; બેહુલા જાતા થા સર કે જખમ સે ખું. ૪૯૩
સબ અમીરો ફકીર રોતે થે; દેખ કર રાહગીર રોતે
થે ૪૯૪ પીછે સબકે ફનસ મેં થી માદર; બેહતી
જાતીથી ઇસ તરે હારોકર. ૪૯૫ તેરે મૈયત પે હો ગઇ
મેં નીસાર; કમ સુખન હાય મેરી ગેરત દાર. ૪૯૬
દીલ પે જો ગુજરી કુછ બયાન ન કી: કુછ વસીયત
ભી મેરી જાન ન કી. ૪૯૭ કુછ નહીં માં કી અબ
ખબર તુમકો; કીસકી બેહ બા ગઇ નજર તુમકો
૪૯૮ દીલ જઇફી મેં મેરા તોડ ગઇ; બેટા ઇસ માં
કો કીસપે છોડ ગઇ. ૪૯૯ તાજા પેદા જીગર કા દાગ
હુવા; ઘર મેરા આજ બે ચરાગ હુવા. ૫૦૦ દીલ
કો હાથો સે કોઇ મલતા હય, જી સંભાલે નહીં સંભ-
લતા હય. ૫૦૧ તેરે દેહ કોઇ મેં આ જાઊં; યા જમીં
સક હો મેં સમા જાઊં. ૫૦૨ દાગ તેરા જીગર જલાતા
હય; ચાંદ સા મુખડા યાદ આતા હય. ૫૦૩ મીટ ગયા

બુર્દ્દ જી-દમાની કા; દીલ કો ગમ હય તેરી જવાની કા. ૫૦૪ બ્યાહ તેરા રચાને પાઈ ન મેં; ઔર મન્નત બઢાને પાઈ ન મેં. ૫૦૫ તેરી સુરત કે હો ગઈ કુરબાન; ચલીં દુનીયા સે કૈસી પુર અરમાન. ૫૦૬ હુઈ કીસ બાન પર બકા બાલી; અમ્મા વારી જરા જવાબ તો દો. ૫૦૭ બોલતે તુમ નહીં પુકારે સે; અબ જીયુંગી મેં કીસ સહારે સે. ૫૦૮ કયા કઝાને જીગર પે દાગ દીયા; બાગ ઘર મેરા બે ચરાગ કીયા. ૫૦૯ નીકલા માં બાપ કા ન કુછ અરમાં; હાય બેટા ન તુમ ચઢી પરવાં. ૫૧૦ અપની ઈસ માં સે હો ગઈ બેઝાર; ભી ન બીજમત ભી પઢકે કુછ બીમાર. ૫૧૧ ન જીયુંગી તેરે ફીરાક મેં મેં; દીલ તડપતા હય આગે ફુંકતી હું. ૫૧૨ કીસ મુસીબત મેં પડ ગઈ બેટા; કુબ મેરી ઉજડ ગઈ બેટા. ૫૧૩ છબ કુટતી થી અપને સદમે મેં ટોકરેં થી બધી બુઢાપે મે. ૫૧૪ સુનકે ઈસ તરેહ ઉસકી માં કે બેન; ઔર સીને મેં દીલ હુવા બે ચેન. ૫૧૫ થી વસીયત જો ઉસ પરી કો યાદ; સબ કે પીછે મેં હો લીયા નાશાદ. ૫૧૬ ગો યેહ તાકત નથી કે ચ-લનાં રાહ; લે ચલા જઝબ ઈશ્ક પર હમરાહ. ૫૧૭ પીછે ઉન સબકે જગી રવાં થા મેં; સુરતે મેદ કા રવાં થા મેં. ૫૧૮ ગેહ તડપતા થા સુરતે બીસમીલ; બડ જાતા ગાહ થામકે દીલ. ૫૧૯ જો જો કતરા થા

જખ્મ મેં નાલા; દીલ ડુબા જાતા થા તહે બાલા. ૫૨૦
મુર્ગ બીસમીલ કી મેરી સુરત થી; યહાં ગીરા વહાં ગીરા
યેહ હાલત થી. ૫૨૧ ઝલ ગઈ લેહમા સાથ ઉન
કે વહાં; દફન કા ઉનકે થા મકામ જહાં. ૫૨૨ કબ્ર
ખુદતી જો વહાં નજર આઈ; લાખ રોકા પે ચશ્મ
ભર આઈ. ૫૨૩ દેખ કર યેહ જો લોગ રોને લગે; ટુકડે
ટુકડે જીગર કે હોને લગે. ૫૨૪ તાકતે જબ્ત ગરચેહ
જબ ન રહી; દીલ સે મેને યેહ અપને બાત કહી.
૫૨૫ કેહ કે ક્યા મર ગઈ વોહ જાન ઘુસે; કુછ વસી-
યત કા ભી હંય ધ્યાન તુમે. ૫૨૬ હો ન ભીલખાહ પે
કરાર ઈતના; જબ્ત કર દીલકો હો સકે જીતના. ૫૨૭
દીલ કો સમઝા કે યેહ ગયા મેં વહાં; જમેં સબ
ઉનકે અકરૂબા થે જહાં. ૫૨૮ દીલે આફત જદેહ કો
બહલાકર; ચુપકા બેઠા મેં એક તરફ જાકર; ૫૨૯
અરેક આંખોં સે ગો ન બેહતે થે; લોગ પર દેખ કર
યેહ કેહતે થે. ૫૩૦ હાલ ચેહરે કા આજ કેસા હંય;
બર તો હંય મોજાઝ કેસા હંય. ૫૩૧ લાલ આંખે હેં
તમતમાયે હે ગાલ; વર્નેહ ક્યા હંય બયાં તો કીજીએ
હાલ. ૫૩૨ મોંહ પે એક મુર્દની સી છાઈ હંય; ચેહરે
પે ઉડ રહી હવાઈ હંય. ૫૩૩ બાજા મે ઓર કુછ નહીં
હંય બાત; શબ કો સોયા નહીં મેં સારી રાત. ૫૩૪
ઉસ ઘર પેહલે જો આયા મેં મજબુર; રંગ ચેહરે કા

હો ગયા કાફુર. ૫૩૫ તર્ફ આહત ભી એક અહાવેત
હુએ; રાત કા જાગના કયામત હુએ. ૫૩૬ દીલ કા શાક
ઉનકે સબ નીકાલ દીયા; ચેહી કેહ સુનકે ઉનકો દાલ
દીયા. ૫૩૭ ગુલ હુવા ઈતનેમેં સબ આતે જાયં; ક્યા
તહાં પડતે જાયં જાતે જાયં. ૫૩૮ સુનકે યેહ સબ ગએ
વહાં અહબાબ; ખબરા પડ પડ કે ફાતેહા કા સવાબ.
૫૩૯ જબ કે ઉસસે ભી હો ગઈ ફુરસત; આય જીતને
થે હો ગએ રૂખસત. ૫૪૦ પાઈ તનહા જો મેને પાર કી
કબ્ર; દીલકો બાકી રહી ન તાકતે સબ્ર. ૫૪૧ થા જો
ઉસ શમેરૂ કા દીવાના; દોડ કર આયા મીસ્લ પરવાના.
૫૪૨ ગીર પડા આકે કબ્ર પર એકબાર; એર રોને લગા
મે જારો નીજાર. ૫૪૩ ન રહા થા જો ઇખતીયાર મેં
દીલ; લોટા પુરખુન કિ સુરતે બીસમીલ. ૫૪૪ દીલ
અજબ કુછ મજા ઉઠાતા થા; કબ્ર ઉસકી ગલે લગાતા
થા. ૫૪૫ મર ગઈ થી જો મુઝસે વોહ ગુલફામ; જી-
નદગી હો ગઈ મુજે ભી હરામ. ૫૪૬ દેખા આંખોંસે
થા જો અપના કેહેર; ખા ગયા મેં ભી આકે ઘર મેં
ઝેર. ૫૪૭ દો પેહેર તક ની કય રહી જારી; બાદ ફીર
ઉસકે ગસ હુવા તારી. ૫૪૮ તીન દીન તક રહી વો બે
હોશી; હો ગઈ જીસસે ખુદ ફરામોશી. ૫૪૯ એન
મહુલત મેં ફીર યેહ દેખા ખ્વાબ: કે યેહ કેહતી હુએ
વોહ બ ચશ્મ અતાબ. ૫૫૦ સુન તો રે ઘ ને જાર કયું

આયા; કુછ વસીયત કા ભી ન પાસ આયા. ૫૫૧ હુવે
ખુદ રફ્તે અપને હદ સે જીયાદ; હો હી દીન મેં
જુદાઈ મેરી યાદ. ૫૫૨ દીલ સે મેરા જુદા દીયા કેહના;
હો ચુકી આજીજી યા કયા કેહના. ૫૫૩ કેહ કે યેહ જબ
વો હો ગઈ બેહોશ; ખુલ ગઈ આંખ આ ગયા મુજે
હોશ. ૫૫૪ જેર કા ફીર ન કુછ અસર પાયા; એક
તાજુબ સા મુજ કો યેહ આયા ૫૫૫ આશીક દોસ્ત
સબ કા થા યે બયાન; મુરદે જી ઉઠે જો ખુદા કી શાન
પ્યાર કો ફો નયા પાજેબન કા યેહ સુર; બઢ ગયા
દીલ કા ચેન ચશ્મ કા નુર. ૫૫૭ અકરૂબા સુન કે
સબ હુવે દીલશાદ; આકે દેને લગે મુબારકબાદ. ૫૫૮
હાસીલ ઇતના થા કુછ કહાની સે; હમ રહે જીને
સખ્ત જાની સે. ૫૫૯

114. No batta will be allowed except during the march, or when actually in the field.

115. The corps of store lascars are to be subject to martial law, in the same manner as the other native troops of the Presidency, and in all practicable cases the courts are to be constituted regimentally from the native officers of the regiment of artillery, syrangs of store lascars not being eligible as members.

116. The corps of store lascars will receive clothing every two years.

117. The increase of pay to the higher classes of each rank shall be considered working pay, and will in no case be granted where there may be exceptions as to qualifications or character, to be especially certified in the muster roll by the commissioned officer in charge of the department.

118. Promotion from one rank to another will not be limited to the senior classes, but will have reference to individual merit and qualifications.

119. **G. O. C.** *4th November* 1803.—At stations where store lascars are, or may be attached, the officers or warrant officers in charge will make regular returns of them, on the 1st of every month, to the commissary of stores at the Presidency, reporting casualties by name, and the date on which they happened.

120. **O. A. L.** *15th February* 1836.—With the view of effecting reliefs in the corps of store lascars as frequently as possible, and without inconvenience to the public service, it is to be laid down as a standing rule of the corps, that lascars proceeding from the grand arsenal to out-stations in charge of stores, are to remain at the arsenal or magazine to which they are sent; and that a similar number be ordered from such arsenal or magazine to the Presidency. In like manner, lascars proceeding from a principal to a minor arsenal or magazine, as from Ahmedabad to Deesa, and from Poonah to Sholapoor, shall continue at the minor station, in relief of a similar number from the minor, to join the principal arsenal or magazine.